

Fem forunderlige uger

Af Josephine Kuhn

Jeg vågner hver morgen, når den stigende sol kaster sit spæde lys ind i Stone House. Væk er den kulsorte, stjerneklare nat, erstattet af det milde morgenlys, der vækker mig fra søvnen. Jeg ligger og gasser mig under soveposen, indtil gongongen slår kl. 6 og jeg ikke kan trække den længere. Jeg lister stille ned fra min øverste køje og udenfor. Mod øst er himlen farvet i alskens rosa og violette nuancer, solen stiger som en brændende ildkugle i en hot pink. Det er et storslået syn, den afrikanske sol på vej op over Tanganyika søens spejlblanke overflade. Groggy og med søvn i øjnene går jeg på beskidte fødder i udtrådte sandaler op igennem den anlagte sti for at gøre morgentoilette. Her er allerede lunt, til trods for at august er en af de koldeste måneder. Jeg er helt klar til endnu en dag i Eventure Village!

Jeg tog beslutningen om at rejse til Zambia en kold og mørk aften i februar hjemme i Aalborg. Lidt surfen rundt på nettet havde bragt mig til Eventures hjemmeside og straks var min nysgerrighed vakt. Med en stor forkærlighed for både undervisning samt det afrikanske kontinent, var der lagt i kakkelovnen til en spirende romance. Jeg tog kontakt til Eventure og efter et par dage talte jeg i telefon med administrationen. Før jeg vidste af det, var jeg blevet tilmeldt som hovedunderviser på modulet Community Development med start primo juli løbende til medio august. Denne spontant opståede idé skulle fem måneder senere vise sig at være en af de bedste, jeg har fået.

Jeg landede til planlagt tid i Zambia, efter at have tilbagelagt ruten Aalborg-København-Düsseldorf-Dubai-Lusaka på små 22,5 timer. Efter en tiltrængt overnatning på hostel i hovedstaden, startede den sidste etape mod det ukendte paradys i Northern Province. På min 22-års fødselsdag satte jeg mig i bussen mod Mpulungu. Strækningen var en særdeles interessant (læs: opslidende) oplevelse, men da jeg stod af bussen i morgengryet tre dage efter afrejsen fra Aalborg, et år ældre, slog det mig, at nogle ting afgjort er værd at vente på. Dette skulle vise sig at være helt korrekt.

Her på plottet er dagene spækket med liv og oplevelser. Du tilbringer samtlige vågne timer i selskab med dine medfrivillige, tæt fulgt af eleverne og det øvrige *staff* på plottet. Jeg er blevet udfordret både fysisk, mentalt og intellektuelt. Førstnævnte i særdeleshed på vores klasseudflugt til Eventure Falls, hvor vi i fællesskab med eleverne bevægede os 8 km. dybt ind i bushen, op ad stejle skrænter og ned igennem en mørk og fugtig grotte for at ende ved det storslåede vandfald. Det var ubeskriveligt at kaste sig i det kølige, spruttende vand og mærke kraften fra naturen! De mange ugentlige timer tilbragt løbende og svedende rundt om stadion, de varme og støvede gåture til omkringliggende landsbyer eller hårdt presede øjeblikke i *Jungle Gym* har været sundt for både krop og sjæl.

Mentalt og intellektuelt har samarbejdet, undervisningen og planlægningen heraf været vildt inspirerende, givende - og ikke mindst - udfordrende. Eleverne er bestemt ikke bange for at stille spørgsmål. De er uhørt initiativrige og engagerede, og det kan knap beskrives hvor stor en gave det har været at få lov

til at undervise dem og lære dem at kende. At skulle omsætte sin teoretiske viden til faktisk undervisning og derudover tilpasse det en helt ny og anderledes kontekst har givet mig så meget fagligt. Jeg har fået lov at vokse med opgaven og mine med-undervisere har ageret uvurderlige sparringspartnere. Det at se modulet tage form som ugerne er skredet frem, at se de mange timers planlægning og møder udfolde sig som man havde håbet, at se elevernes endelige produkter udført i lokalområdet for hundredevis af engagerede publikummer: det er jo lige, så man sprækker af stolthed!

På den sociale og gastronomiske konto er der ligeledes blevet investeret som aldrig før. Aldrig har måltider smagt så godt, som de har gjort her på plottet. Friske råvarer, tilberedt 'med kærlighed og omtanke', serveret med varme smil af de højtskattede køkkendamer og spist på sultne maver i det bedste selskab. Aftenerne og ledige stunder har været fyldt med spil, hygge og lange snakke. Sommetider også stille øjeblikke med en god bog, eller særligt festlige med kolde øl og cidere om bålet. Selv har jeg været særligt begejstret for traditionel dans på elevernes *Activity Night* om fredagen. Min numse er blevet rystet godt igennem og mine hofter har roteret som aldrig før. Skattejagt, stjerne løb, fodboldturnering, venskabskampe, debataftener, morgensamlinger og madhold. Alle er de aktiviteter, der har givet mig mulighed for at knytte venskaber, overtræde grænser, blive klogere på mig selv og livet, givet mig så mange nye perspektiver, at de ikke kan tælles. Er man ikke rig på mønt, er man garanteret rig på minder og oplevelser efter et ophold i Eventure Village! For at citere et kendt rejseselskabs slogan, er et ophold her ganske enkelt *et ophold man ikke vil hjem fra*.